

Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

► **B** SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2010/13/EU

ze dne 10. března 2010

o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách)

(kodifikované znění)

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1)

Ve znění:

Úřední věstník

		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1808 ze dne 14. listopadu 2018	L 303	69	28.11.2018

Opravena:

- **C1** Oprava, Úř. věst. L 263, 6.10.2010, s. 15 (2010/13/EU)
- **C2** Oprava, Úř. věst. L 195, 19.6.2020, s. 118 (2018/1808)

▼B**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
2010/13/EU**

ze dne 10. března 2010

**o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb
(směrnice o audiovizuálních mediálních službách)**

(kodifikované znění)

(Text s významem pro EHP)

KAPITOLA I

DEFINICE

Článek 1

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

▼M1

- a) „audiovizuální mediální službou“:

- i) služba ve smyslu článků 56 a 57 Smlouvy o fungování Evropské unie, jejímž hlavním účelem nebo hlavním účelem její oddělitelné části je poskytování pořadů, za které nese redakční odpovědnost poskytovatel mediálních služeb, široké veřejnosti za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání prostřednictvím sítí elektronických komunikací ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 2002/21/ES; touto audiovizuální mediální službou je buď televizní vysílání definované v písmenu e) tohoto článku, nebo audiovizuální mediální služba na vyžádání definovaná v písmenu g) tohoto článku;

- ii) audiovizuální obchodní sdělení;

▼C2

- aa) „službou platformy pro sdílení videonahrávek“ služba ve smyslu článků 56 a 57 Smlouvy o fungování Evropské unie, jejímž hlavním účelem nebo hlavním účelem její oddělitelné části nebo její zásadní funkcí je poskytování pořadů, videonahrávek vytvářených uživateli nebo obojího, za které nenese redakční odpovědnost poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek, široké veřejnosti za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání prostřednictvím sítí elektronických komunikací ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 2002/21/ES a jejichž organizaci určuje poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek, a to i prostřednictvím automatických prostředků nebo algoritmů, zejména na základě zobrazování, označování a určování pořadů;

▼M1

- b) „pořadem“ pohyblivá obrazová sekvence se zvukem nebo bez něj, která bez ohledu na svou délku představuje jednotlivou položku v rámci programové skladby nebo katalogu sestavených poskytovatelem mediálních služeb, například celovečerní filmy, videoklipy, sportovní události, situační komedie, dokumentární pořady, pořady pro děti nebo původní tvorba;

▼ M1

- ba) „videonahrávkou vytvořenou uživatelem“ pohyblivá obrazová sekvence se zvukem nebo bez něj, která bez ohledu na svou délku představuje jednotlivou položku vytvořenou uživatelem a nahranou tímto nebo jiným uživatelem na platformu pro sdílení videonahrávek;
- bb) „redakčním rozhodnutím“ rozhodnutí, které je pravidelně přijímáno za účelem výkonu redakční odpovědnosti a spojeno s každodenním provozem audiovizuální mediální služby;

▼ B

- c) „redakční odpovědností“ provádění účinné kontroly výběru pořadů i jejich chronologického uspořádání v programové skladbě u televizního vysílání nebo v katalogu u audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání. Redakční odpovědnost nemusí zahrnovat právní odpovědnost za poskytnutý obsah nebo poskytované služby podle vnitrostátního práva;
- d) „poskytovatelem mediálních služeb“ fyzická nebo právnická osoba, která má redakční odpovědnost za výběr audiovizuálního obsahu v audiovizuální mediální službě a určuje způsob organizace této služby;

▼ M1

- da) „poskytovatelem platformy pro sdílení videonahrávek“ fyzická nebo právnická osoba, která poskytuje službu platformy pro sdílení videonahrávek;

▼ B

- e) „televizním vysíláním“ (tj. lineární audiovizuální mediální službou) audiovizuální mediální služba poskytovaná poskytovatelem mediálních služeb pro simultánní sledování pořadů na základě programové skladby;
- f) „subjektem televizního vysílání“ poskytovatel mediální služby televizního vysílání;
- g) „audiovizuální mediální službou na vyžádání“ (tj. nelineární audiovizuální mediální službou) audiovizuální mediální služba poskytovaná poskytovatelem mediálních služeb za účelem sledování pořadů v okamžiku zvoleném uživatelem a na jeho individuální žádost na základě katalogu pořadů sestaveného poskytovatelem mediálních služeb;

▼ M1

- h) „audiovizuálním obchodním sdělením“ obrazová sekvence se zvukem nebo bez něj, která je určena k přímé či nepřímé propagaci zboží, služeb či obrazu na veřejnosti fyzické či právnické osoby vykonávající hospodářskou činnost; tato obrazová sekvence doprovází pořad nebo videonahrávku vytvořenou uživatelem nebo je do nich zahrnuta za úplaty nebo obdobnou protihodnotu nebo pro účely vlastní propagace. Audiovizuální obchodní sdělení mají mimo jiné podobu televizní reklamy, sponzorství, teleshoppingu a umístění produktu;

▼ B

- i) „televizní reklamou“ jakákoli forma oznámení veřejného nebo soukromého podniku nebo fyzické osoby v televizním vysílání za úplatu nebo obdobnou protihodnotu nebo televizní vysílání pro vlastní propagaci v rámci jeho obchodní, průmyslové, řemeslné činnosti nebo činnosti svobodného povolání, s cílem propagovat dodání zboží nebo poskytnutí služeb za úplatu, včetně nemovitého majetku, práv a povinností;

▼ B

- j) „skrytým audiovizuálním obchodním sdělením“ slovní nebo obrazová prezentace zboží, služeb, firmy, ochranné známky nebo činnosti výrobce zboží nebo poskytovatele služeb v pořadech, jestliže poskytovatel mediálních služeb úmyslně uvede takovou prezentaci s reklamním cílem a mohl by tak uvést veřejnost v omyl o povaze této prezentace. Prezentace se považuje za úmyslnou zejména tehdy, je-li prováděna za úplatu nebo obdobnou protihodnotu;

▼ M1

- k) „sponzorstvím“ jakýkoli příspěvek poskytnutý veřejným nebo soukromým podnikem nebo fyzickou osobou, které se nezabývají poskytováním audiovizuálních mediálních služeb či služeb platformem pro sdílení videonahrávek ani výrobou audiovizuálních děl, na financování audiovizuálních mediálních služeb, služeb platformem pro sdílení videonahrávek, videonahrávek vytvořených uživatelem nebo pořadů s cílem propagovat svou firmu, ochrannou známku, obraz na veřejnosti, činnosti nebo produkty;

▼ B

- l) „teleshoppingem“ televizní vysílání přímých nabídek pro veřejnost na dodání zboží nebo poskytnutí služeb, včetně nemovitého majetku, práv a povinností, za úplatu;

▼ M1

- m) „umístěním produktu“ audiovizuální obchodní sdělení v jakékoli formě, jež je tvořeno začleněním produktu, služby nebo odpovídající ochranné známky či zmínky o nich do pořadu nebo do videonahrávky vytvořené uživatelem za úplatu nebo obdobnou protihodnotu;

▼ B

- n) „evropskými díly“:
- i) díla pocházející z členských států,
  - ii) díla pocházející ze třetích evropských států, které jsou stranou Evropské úmluvy o přeshraniční televizi Rady Evropy, a díla, která splňují podmínky odstavce 3,
  - iii) díla vytvořená v koprodukcí v rámci dohod týkajících se audiovizuálního odvětví, které byly uzavřeny mezi Unií a třetími zeměmi, a splňující podmínky stanovené v každé takové dohodě.

2. Použití odst. 1 písm. n) bodů ii) a iii) předpokládá, že se na díla pocházející z členských států nevztahují v dotyčné třetí zemi diskriminační opatření.

3. Díla uvedená v odst. 1 písm. n) bodech i) a ii) jsou díla převážně vytvořená ve spolupráci autorů a pracovníků s bydlištěm v jednom nebo více státech uvedených ve zmíněných ustanoveních, pokud splňují jednu z těchto tří podmínek:

- i) jsou vytvořena jedním nebo více výrobci usazenými v jednom nebo více z těchto států,
- ii) na výrobu těchto děl dohlíží nebo ji fakticky kontroluje jeden nebo více výrobců usazených v jednom nebo více těchto státech,

▼B

iii) příspěvek koproducentů těchto států na celkové koprodukční náklady je většinový a koprodukce není kontrolována jedním nebo více výrobci usazenými mimo tyto státy.

4. Díla, která nejsou evropskými díly ve smyslu odst. 1 písm. n), ale která byla vyrobena na základě dvoustranných koprodukčních dohod uzavřených mezi členskými státy a třetími zeměmi, se považují za evropská díla, pokud koproducenti z Unie mají většinový podíl na celkových výrobních nákladech a výroba není kontrolována jedním nebo více výrobci usazenými mimo území členských států.

KAPITOLA II

▼M1**OBECNÁ USTANOVENÍ PRO AUDIOVIZUÁLNÍ MEDIÁLNÍ SLUŽBY****▼B***Článek 2*

1. Každý členský stát zajistí, aby veškeré audiovizuální mediální služby šířené poskytovateli mediálních služeb spadajícími do jeho pravomoci byly v souladu s právními pravidly vztahujícími se na audiovizuální mediální služby určené veřejnosti v dotčeném členském státě.

2. Pro účely této směrnice spadá do pravomoci členského státu jakýkoliv z následujících poskytovatelů mediálních služeb:

a) ti, kteří jsou v tomto členském státě usazeni v souladu s odstavcem 3;

b) ti, na které se vztahuje odstavec 4.

3. Pro účely této směrnice se poskytovatel mediálních služeb považuje za usazeného v členském státě v těchto případech:

a) poskytovatel mediálních služeb má v tomto členském státě skutečné sídlo a redakční rozhodnutí o audiovizuální mediální službě jsou přijímána v tomto členském státě;

▼M1

b) má-li poskytovatel mediálních služeb skutečné sídlo v jednom členském státě, avšak redakční rozhodnutí o audiovizuální mediální službě jsou přijímána v jiném členském státě, poskytovatel mediálních služeb se považuje za usazeného v tom členském státě, v němž působí podstatná část pracovníků zajišťujících činnost poskytování audiovizuální mediální služby související s pořadem. Působí-li podstatná část pracovníků zajišťujících činnost poskytování audiovizuální mediální služby související s pořadem v obou těchto členských státech, považuje se poskytovatel mediálních služeb za usazeného v členském státě, v němž má skutečné sídlo. Nepůsobí-li podstatná část pracovníků zajišťujících činnost poskytování audiovizuální mediální služby související s pořadem v žádném z těchto členských států, považuje se poskytovatel mediálních služeb za usazeného v členském státě, ve kterém jako v prvním zahájil činnost v souladu s právem tohoto členského státu, za podmínky, že s tímto členským státem udržuje stálé a skutečné hospodářské spojení;

▼B

c) má-li poskytovatel mediálních služeb skutečné sídlo v členském státě, avšak rozhodnutí o audiovizuální mediální službě jsou přijímána ve třetí zemi nebo naopak, považuje se ze usazeného v dotyčném členském státě, působí-li podstatná část pracovníků zajišťujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb v tomto členském státě.

4. Poskytovatelé mediálních služeb, na které se odstavec 3 nevztahuje, se považují za poskytovatele, kteří spadají do pravomoci členského státu, v těchto případech:

a) používají zařízení pro přenos vzestupného signálu k družici umístěné v tomto členském státě;

b) ačkoli nepoužívají zařízení pro přenos vzestupného signálu k družici umístěné v tomto členském státě, využívají družicové kapacity tohoto členského státu.

5. Není-li možné podle odstavců 3 a 4 určit členský stát, který má pravomoc, má pravomoc ten členský stát, v němž je poskytovatel mediálních služeb usazen ve smyslu článků 49 až 55 Smlouvy o fungování Evropské unie.

▼M1

5a. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb informovali příslušné vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty o jakýchkoli změnách, které mohou ovlivnit založení pravomoci v souladu s odstavci 2, 3 a 4.

5b. Členské státy zavedou a pravidelně aktualizují seznam poskytovatelů mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci, a uvedou, na kterých z kritérií podle odstavců 2 až 5 je jejich pravomoc založena. Členské státy tento seznam a veškeré jeho aktualizace předloží Komisi.

Komise zajistí, aby tyto seznamy byly zpřístupněny v centralizované databázi. V případě nesrovnalostí v jednotlivých seznamech kontaktuje Komise dotčené členské státy s cílem nalézt řešení. Komise zajistí, aby k této databázi měly přístup vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty. Komise informace obsažené v databázi zveřejní.

5c. Pokud se při použití článku 3 nebo 4 dotčené členské státy neshodnou na tom, který z nich má pravomoc, předloží věc bez zbytečného odkladu Komisi. Komise může požádat skupinu evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA), aby k této věci vydala stanovisko podle čl. 30b odst. 3 písm. d). Skupina ERGA toto stanovisko vydá ve lhůtě patnácti pracovních dnů ode dne obdržení žádosti Komise. Komise průběžně a náležitě informuje kontaktní výbor zřízený článkem 29.

Komise při přijímání rozhodnutí podle čl. 3 odst. 2 nebo 3 nebo čl. 4 odst. 5 rovněž rozhodne o tom, který členský stát má pravomoc.

▼ B

6. Tato směrnice se nevztahuje na audiovizuální mediální služby, které jsou určeny výlučně pro příjem ve třetích zemích a které nejsou přijímány přímo ani nepřímo veřejností v jednom nebo více členských státech prostřednictvím standardního vybavení u spotřebitele.

▼ M1*Článek 3*

1. Členské státy zajistí svobodu příjmu a nebrání dalšímu přenosu audiovizuálních mediálních služeb z jiných členských států na svém území z důvodů, které spadají do oblastí upravených touto směrnicí.

2. Členský stát se může prozatímně odchýlit od odstavce 1 tohoto článku, pokud audiovizuální mediální služba poskytovaná poskytovatelem mediálních služeb spadajícím do pravomoci jiného členského státu zřejmým, závažným a hrubým způsobem porušuje čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo čl. 6a odst. 1, anebo ohrožuje veřejné zdraví nebo představuje závažné a značné riziko jeho ohrožení.

Odchylka uvedená v prvním pododstavci musí splňovat tyto podmínky:

- a) poskytovatel mediální služby se v průběhu uplynulých dvanáct měsíců již při nejméně dvou předchozích příležitostech dopustil jednoho nebo více činů uvedených v prvním pododstavci;
- b) dotčený členský stát písemně oznámil poskytovateli mediálních služeb, členskému státu, který má nad tímto poskytovatelem pravomoc, a Komisi údajné porušení práva a přiměřená opatření, která zamýšlí přijmout v případě opětovného porušení;
- c) dotčený členský stát dodržel právo dotčeného poskytovatele mediálních služeb na obhajobu, a zejména mu umožnil vyjádřit své stanovisko k údajnému porušení práva, a
- d) konzultace s členským státem, do jehož pravomoci poskytovatel mediálních služeb spadá, a s Komisí nevedly ve lhůtě jednoho měsíce od obdržení oznámení Komisí podle písmene b) ke smírnému řešení.

Do tří měsíců po obdržení oznámení opatření přijatých dotčeným členským státem a poté, co požádala skupinu ERGA o poskytnutí stanoviska v souladu s čl. 30b odst. 3 písm. d), přijme Komise rozhodnutí o tom, zda jsou uvedená opatření slučitelná s právem Unie. Komise průběžně a náležitě informuje kontaktní výbor. Pokud Komise rozhodne, že tato opatření nejsou slučitelná s právem Unie, nařídí dotčenému členskému státu, aby je okamžitě ukončil.

3. Členský stát se může prozatímně odchýlit od odstavce 1 tohoto článku, pokud audiovizuální mediální služba poskytovaná poskytovatelem mediálních služeb spadajícím do pravomoci jiného členského státu zřejmým, závažným a hrubým způsobem porušuje čl. 6 odst. 1 písm. b), anebo ohrožuje veřejnou bezpečnost, včetně národní bezpečnosti a obrany, nebo představuje závažné a značné riziko jejího ohrožení.

▼ M1

Odchyłka uvedená v prvním pododstavci musí splňovat tyto podmínky:

a) k činu uvedenému v prvním pododstavci již došlo nejméně jednou v předcházejících dvanácti měsících

a

b) dotčený členský stát písemně oznámil poskytovateli mediálních služeb, členskému státu, do jehož pravomoci tento poskytovatel spadá, a Komisi údajné porušení práva a přiměřená opatření, která zamýšlí přijmout v případě opětovného porušení.

Dotčený členský stát musí dodržet právo dotčeného poskytovatele mediální služby na obhajobu, a zejména mu umožnit vyjádřit své stanovisko k údajnému porušení práva.

Do tří měsíců po obdržení oznámení opatření přijatých dotčeným členským státem a poté, co požádala skupinu ERGA o poskytnutí stanoviska v souladu s čl. 30b odst. 3 písm. d), přijme Komise rozhodnutí o tom, zda jsou uvedená opatření slučitelná s právem Unie. Komise průběžně a náležitě informuje kontaktní výbor. Pokud Komise rozhodne, že tato opatření nejsou slučitelná s právem Unie, nařídí dotčenému členskému státu, aby je okamžitě ukončil.

4. Odstavce 2 a 3 nevylučují uplatnění jakéhokoli postupu, prostředku nápravy nebo sankce za dotčená porušení práva v členském státě, do jehož pravomoci dotčený poskytovatel mediálních služeb spadá.

5. Členské státy se mohou v naléhavých případech a nejpozději jeden měsíc po údajném porušení práva odchýlit od podmínek stanovených v odst. 3 písm. a) a b). V takovém případě musí být přijata opatření co nejdříve oznámena Komisi a členskému státu, do jehož pravomoci spadá poskytovatel mediální služby, s uvedením důvodů, na základě kterých se členský stát domnívá, že se jedná o naléhavý případ. Komise přezkoumá slučitelnost oznámených opatření s právem Unie v co nejkratší době. Dospěje-li k závěru, že tato opatření nejsou s právem Unie slučitelná, nařídí dotčenému členskému státu, aby je okamžitě ukončil.

6. Pokud Komise nemá k dispozici informace nezbytné k přijetí rozhodnutí podle odstavce 2 nebo 3, požádá dotčený členský stát do jednoho měsíce od obdržení oznámení o všechny informace nezbytné k dosažení uvedeného rozhodnutí. Lhůta, v níž má Komise přijmout rozhodnutí, se pozastaví, dokud daný členský stát tyto informace neposkytne. Pozastavení lhůty nesmí trvat déle než jeden měsíc.

7. Členské státy a Komise si pravidelně vyměňují zkušenosti a osvědčené postupy týkající se postupu stanoveného v tomto článku v kontaktním výboru a ve skupině ERGA.

▼ M1

Článek 4

1. Členské státy mohou uplatňovat vůči poskytovatelům mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci, v oblastech koordinovaných touto směrnicí podrobnější nebo přísnější pravidla za předpokladu, že tato pravidla jsou v souladu s právem Unie.

2. Pokud některý členský stát:

- a) využil možnost přijetí podrobnějších nebo přísnějších pravidel obecného veřejného zájmu podle odstavce 1 a
- b) má za to, že poskytovatel mediálních služeb spadající do pravomoci jiného členského státu poskytuje audiovizuální mediální služby, které jsou zcela nebo převážně zaměřeny na jeho území,

může požádat členský stát, do jehož pravomoci poskytovatel mediálních služeb spadá, aby vyřešil jakékoli potíže zjištěné ve vztahu k tomuto odstavci. Oba členské státy loajálně a urychleně spolupracují s cílem dosáhnout oboustranně uspokojivého řešení.

Po obdržení odůvodněné žádosti podle prvního pododstavce požádá členský stát, který má pravomoc, poskytovatele mediálních služeb, aby dodržoval příslušná pravidla obecného veřejného zájmu. Členský stát, který má pravomoc, pravidelně informuje dožadující členský stát o krocích, které byly pro řešení uvedených zjištěných problémů přijaty. Členský stát, který má pravomoc, informuje dožadující členský stát a Komisi do dvou měsíců od obdržení žádosti o výsledcích, kterých bylo dosaženo, a vysvětlí důvody v případě, že nemohlo být nalezeno řešení.

Kterýkoli z těchto členských států může kdykoli vyzvat kontaktní výbor, aby daný případ posoudil.

3. Dotčený členský stát může přijmout vhodná opatření proti dotčenému poskytovateli mediálních služeb, pokud:

- a) má za to, že výsledky dosažené uplatněním odstavce 2 nejsou uspokojivé, a
- b) uvedl důkazy svědčící o tom, že dotčený poskytovatel mediálních služeb se usadil v jiném členském státě, který má pravomoc, aby obešel přísnější pravidla v oblastech koordinovaných touto směrnicí, jež by se na něj vztahovala, pokud by byl usazen v dotčeném členském státě; uvedené důkazy umožní, aby toto obcházení bylo náležitě doloženo, aniž by bylo třeba dokládat úmysl poskytovatele mediálních služeb tato přísnější pravidla obcházet.

Tato opatření musí být objektivně nezbytná, uplatňovaná nediskriminačním způsobem a přiměřená ve vztahu k cílům, které sledují.

4. Členský stát může přijmout opatření podle odstavce 3, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) členský stát oznámil Komisi a členskému státu, v němž je usazen poskytovatel mediálních služeb, svůj úmysl přijmout taková opatření, přičemž uvedl důvody, na jejichž základě situaci posoudil;

▼ M1

- b) členský stát dodržel právo dotyčného poskytovatele mediálních služeb na obhajobu, a zejména mu umožnil vyjádřit své stanovisko k údajnému obcházení předpisů a k opatřením, které má oznamující členský stát v úmyslu přijmout, a
- c) Komise poté, co požádala skupinu ERGA, aby v souladu s čl. 30b odst. 3 písm. d) poskytla stanovisko, rozhodla, že opatření jsou slučitelná s právem Unie, a zejména že posouzení ze strany členského státu, jenž opatření podle odstavců 2 a 3 tohoto článku přijal, jsou řádně odůvodněna; Komise průběžně a náležitě informuje kontaktní výbor.

5. Komise rozhodne do tří měsíců po obdržení oznámení uvedeného v odst. 4 písm. a), zda jsou tato opatření slučitelná s právem Unie. Pokud Komise rozhodne, že tato opatření nejsou slučitelná s právem Unie, nařídí dotčenému členskému státu, aby se jejich přijetí zdržel.

Pokud Komise nemá k dispozici informace nezbytné k přijetí rozhodnutí podle prvního pododstavce, požádá dotčený členský stát do jednoho měsíce od obdržení oznámení o všechny informace nezbytné k dosažení uvedeného rozhodnutí. Lhůta, v níž Komise má přijmout rozhodnutí, se pozastaví, dokud daný členský stát tyto informace neposkytne. Pozastavení lhůty nesmí trvat déle než jeden měsíc.

6. Členské státy zajistí vhodnými prostředky v rámci svého vnitrostátního práva, aby poskytovatelé mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci, tuto směrnici účinně dodržovali.

7. Nestanoví-li tato směrnice jinak, použije se směrnice 2000/31/ES. V případě rozporu mezi směrnicí 2000/31/ES a touto směrnicí má přednost tato směrnice, nestanoví-li sama jinak.

Článek 4a

1. Členské státy podporují využívání koregulace a napomáhají rozvoji samoregulace prostřednictvím kodexů chování přijatých na vnitrostátní úrovni v oblastech koordinovaných touto směrnicí v rozsahu, v jakém to dovolují jejich právní řády. Tyto kodexy musí:

- a) být takové, že je přijímají hlavní zúčastněné subjekty v dotčených členských státech;
- b) stanovit jasně a jednoznačně své cíle;
- c) zajišťovat pravidelné, transparentní a nezávislé sledování a vyhodnocování toho, jak je dosahováno vytyčených cílů, a
- d) zajišťovat účinné prosazování včetně účinných a přiměřených sankcí.

▼ M1

2. Členské státy a Komise mohou podpořit samoregulaci prostřednictvím kodexů chování Unie vypracovaných poskytovateli mediálních služeb, poskytovateli platforem pro sdílení videonahrávek nebo organizacemi, které je zastupují, v případě potřeby ve spolupráci s dalšími odvětvími, například s výrobními, obchodními, profesními a spotřebitelskými sdruženími nebo organizacemi. Uvedené kodexy musí být takové, že je přijímají hlavní zúčastněné subjekty na úrovni Unie, a být v souladu s odst. 1 písm. b) až d). Těmito kodexy chování Unie nejsou dotčeny vnitrostátní kodexy chování.

Komise ve spolupráci s členskými státy usnadní vypracování unijních kodexů chování, je-li to vhodné, v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality.

Signatáři kodexů chování Unie předloží návrhy těchto kodexů a jejich změny Komisi. Komise k těmto návrhům kodexů nebo jejich změnám konzultuje kontaktní výbor.

Komise tyto kodexy chování Unie zpřístupní veřejnosti a může je vhodně propagovat.

3. Členské státy mohou nadále vyžadovat po poskytovatelích spadajících do jejich pravomoci, aby dodržovali podrobnější nebo přísnější pravidla v souladu s touto směrnicí a právem Unie, včetně případů, kdy jejich vnitrostátní nezávislé regulační orgány nebo subjekty shledají, že se určitý kodex chování nebo jeho části ukázaly jako nedostatečně účinné. Členské státy ohlásí tato pravidla bez zbytečného odkladu Komisi.

▼ B

KAPITOLA III

▼ M1**USTANOVENÍ, KTERÁ SE VZTAHUJÍ NA AUDIOVIZUÁLNÍ MEDIÁLNÍ SLUŽBY***Článek 5*

1. Každý členský stát zajistí, aby poskytovatel mediálních služeb spadající do jeho pravomoci umožnil příjemcům služby snadný, přímý a trvalý přístup alespoň k těmto informacím:

- a) název poskytovatele;
- b) zeměpisná adresa, na níž je usazen;
- c) údaje, které s ním umožňují rychlé, přímé a účinné navázání kontaktu, včetně adresy elektronické pošty nebo internetových stránek;
- d) členský stát, do jehož pravomoci spadá, a příslušné regulační orgány nebo subjekty nebo orgány dohledu.

▼ M1

2. Členské státy mohou přijmout legislativní opatření, která stanoví, že vedle informací uvedených v odstavci 1 zpřístupní poskytovatelé mediálních služeb spadající do jejich pravomoci informace o své vlastnické struktuře, včetně skutečných majitelů. Tato opatření musí dodržovat relevantní základní práva, jako je soukromý a rodinný život skutečných majitelů. Tato opatření musí být nezbytná a přiměřená a musí být zaměřena na sledování cíle obecného zájmu.

Článek 6

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti členských států respektovat a chránit lidskou důstojnost, členské státy vhodnými prostředky zajistí, aby audiovizuální mediální služby poskytované poskytovateli mediálních služeb spadajícími do jejich pravomoci neobsahovaly žádné:

- a) podněcování k násilí či nenávisti namířené proti skupině osob nebo členovi skupiny na základě kteréhokoli z důvodů uvedených v článku 21 Listiny;
- b) veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu, jak je uvedeno v článku 5 směrnice (EU) 2017/541.

2. Opatření přijatá pro účely tohoto článku musí být nezbytná a přiměřená a musí ctít práva a dodržovat zásady stanovené v Listině.

Článek 6a

1. Členské státy přijmou vhodná opatření, která zajistí, aby audiovizuální mediální služby poskytované poskytovateli mediálních služeb spadajícími do jejich pravomoci, které by mohly narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob, byly dostupné pouze tak, aby je nezletilé osoby neměly běžně možnost vidět nebo slyšet. Tato opatření mohou zahrnovat volbu doby vysílání, nástroje pro ověřování věku nebo jiná technická opatření. Musí být úměrná možné újmě vyplývající z daného pořadu.

Nejškodlivější obsah, jako je bezdůvodné násilí nebo pornografie, musí podléhat nejprísrnějším opatřením.

2. Osobní údaje nezletilých shromážděné či jinak získané poskytovateli mediálních služeb podle odstavce 1 nesmějí být zpracovávány pro obchodní účely, jako je přímý marketing, profilování a reklamy zaměřené na základě chování.

3. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb poskytovali divákům dostatečné informace o obsahu, který by mohl narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob. Za tímto účelem poskytovatelé mediálních služeb využívají systém popisující potenciálně škodlivou povahu obsahu audiovizuální mediální služby.

▼ M1

Při provádění tohoto odstavce členské státy podporují využívání koregulace, jak je stanovena v čl. 4a odst. 1.

4. Komise podporuje poskytovatele mediálních služeb při výměně osvědčených postupů týkajících se kodexů chování založených na koregulaci. Členské státy a Komise mohou podporovat samoregulaci pro účely tohoto článku prostřednictvím kodexů chování Unie uvedených v čl. 4a odst. 2.

Článek 7

1. Členské státy neprodleně zajistí, aby služby poskytované poskytovateli mediálních služeb spadajícími do jejich pravomoci byly pomocí přiměřených opatření trvale a postupně zpřístupňovány osobám se zdravotním postižením.

2. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb pravidelně informovali vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty o provádění opatření uvedených v odstavci 1. Členské státy podají Komisi do 19. prosince 2022 a poté každé tři roky zprávu o provádění odstavce 1.

3. Členské státy podpoří poskytovatele mediálních služeb, aby vypracovali akční plány v oblasti přístupnosti s ohledem na trvalé a postupné zpřístupňování svých služeb osobám se zdravotním postižením. Každý takový akční plán je oznámen vnitrostátním regulačním orgánům nebo subjektům.

4. Každý členský stát určí jednotný veřejně přístupný on-line kontaktní bod pro poskytování informací a přijímání stížností ohledně potíží s přístupností uvedených v tomto článku, který je snadno dostupný, a to i pro osoby se zdravotním postižením.

5. Členské státy zajistí, aby informace o mimořádných událostech, včetně veřejných sdělení a oznámení v případě přírodních katastrof, které jsou zpřístupňovány veřejnosti pomocí audiovizuálních mediálních služeb, byly poskytovány tak, aby byly přístupné pro osoby se zdravotním postižením.

Článek 7a

Členské státy mohou přijmout opatření, aby zajistily náležité zdůraznění audiovizuálních mediálních služeb obecného zájmu.

Článek 7b

Členské státy přijmou vhodná a přiměřená opatření k zajištění toho, aby audiovizuální mediální služby poskytované poskytovateli mediálních služeb nebyly překryty pro obchodní účely nebo změněny bez výslovného souhlasu těchto poskytovatelů.

▼ M1

Pro účely tohoto článku členské státy upřesní podrobnosti o regulaci, včetně výjimek, zejména ve vztahu k zajištění legitimních zájmů uživatelů, přičemž zohlední legitimní zájmy poskytovatelů mediálních služeb, kteří dané audiovizuální mediální služby původně poskytli.

▼ B*Článek 8*

Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb spadající do jejich pravomoci nevysílali kinematografická díla mimo doby sjednané s nositeli práv.

▼ M1*Článek 9*

1. Členské státy zajistí, aby audiovizuální obchodní sdělení poskytovaná poskytovateli mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci, splňovala tyto požadavky:

- a) audiovizuální obchodní sdělení musí být snadno rozpoznatelná; skrytá audiovizuální obchodní sdělení se zakazují;
- b) audiovizuální obchodní sdělení nesmějí používat podprahové techniky;
- c) audiovizuální obchodní sdělení nesmějí:
  - i) narušovat lidskou důstojnost;
  - ii) obsahovat nebo podporovat diskriminaci na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, státní příslušnosti, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace;
  - iii) podporovat chování ohrožující zdraví nebo bezpečnost;
  - iv) podporovat chování hrubě ohrožující ochranu životního prostředí;
- d) všechny formy audiovizuálních obchodních sdělení týkajících se cigaret a dalších tabákových výrobků, jakož i elektronických cigaret a náhradních náplní, se zakazují;
- e) audiovizuální obchodní sdělení týkající se alkoholických nápojů nesmějí být výslovně zaměřena na nezletilé osoby a nesmějí podporovat nestřídmé požívání těchto nápojů;
- f) audiovizuální obchodní sdělení týkající se léčivých přípravků a léčebných postupů, které jsou v členském státě, do jehož pravomoci spadá poskytovatel mediálních služeb, dostupné pouze na lékařský předpis, se zakazují;

▼ M1

g) audiovizuální obchodní sdělení nesmějí tělesně, psychicky nebo mravně ohrožovat nezletilé osoby; nesmějí přímo nabádat nezletilé osoby ke koupi nebo pronájmu produktu nebo služby a využívat k tomu jejich nezkušenosti nebo důvěřivosti, přímo nabádat nezletilé osoby, aby přesvědčovaly své rodiče nebo třetí osoby ke koupi propagovaného zboží nebo služby, využívat zvláštní důvěru, kterou mají nezletilé osoby k rodičům, svým učitelům nebo jiným osobám, ani bezdůvodně zobrazovat nezletilé osoby v nebezpečných situacích.

2. Audiovizuální obchodní sdělení týkající se alkoholických nápojů v rámci audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, s výjimkou sponzorství a umístění produktu, musí splňovat kritéria stanovená v článku 22.

3. Členské státy podporují využívání koregulace a samoregulace prostřednictvím kodexů chování, jak je stanoveno v čl. 4a odst. 1, pokud jde o nevhodná audiovizuální obchodní sdělení týkající se alkoholických nápojů. Cílem těchto kodexů musí být účinně omezit vystavování nezletilých osob audiovizuálním obchodním sdělením týkajícím se alkoholických nápojů.

4. Členské státy podporují využívání koregulace a samoregulace prostřednictvím kodexů chování, jak je stanoveno v čl. 4a odst. 1, pokud jde o nevhodná audiovizuální obchodní sdělení, která provádí pořady pro děti nebo jsou v těchto pořadech obsažena a která se týkají potravin a nápojů obsahujících živiny a látky s výživovým nebo fyziologickým účinkem, zejména tuk, nasycené tuky, transmastné kyseliny, sůl nebo sodík a cukry, jejichž nadměrný příjem v celkové stravě se nedoporučuje.

Cílem těchto kodexů musí být účinně omezit vystavování dětí audiovizuálním obchodním sdělením týkajícím se takovýchto potravin a nápojů. Jejich cílem musí být zajistit, aby audiovizuální obchodní sdělení nezdůrazňovala kladné vlastnosti nutričních aspektů takovýchto potravin a nápojů.

5. Členské státy a Komise mohou podporovat samoregulaci pro účely tohoto článku prostřednictvím kodexů chování Unie uvedených v čl. 4a odst. 2.

▼ B*Článek 10*

1. Audiovizuální mediální služby nebo pořady, které jsou sponzorovány, musí splňovat tyto požadavky:

a) jejich obsah a v případě televizního vysílání i doba jejich zařazení nejsou v žádném případě ovlivněny tak, aby tím byla dotčena odpovědnost a redakční nezávislost poskytovatele mediálních služeb;

b) nenabádají přímo k nákupu nebo pronájmu zboží nebo služeb, zejména zvláštní zmínkou tohoto zboží nebo služeb za účelem jejich propagace;

▼ B

- c) diváci jsou jasně informováni o existenci dohody o sponzorství. Sponzorované pořady musí být zřetelně označeny jako sponzorované pořady firmou, logem nebo jinou značkou sponzora, například odkazem na jeho produkt (produkty) nebo službu (služby) či na jejich charakteristický znak, a to vhodným způsobem na začátku, v průběhu nebo na konci pořadu.

▼ M1

2. Audiovizuální mediální služby nebo pořady nesmějí být sponzorovány podniky, jejichž hlavním předmětem činnosti je výroba nebo prodej cigaret a dalších tabákových výrobků, jakož i elektronických cigaret a náhradních náplní.

▼ B

3. Při sponzorování audiovizuálních mediálních služeb nebo pořadů podniky, mezi jejichž předmět činnosti patří výroba nebo prodej léčivých přípravků a léčebných postupů, lze propagovat firmu nebo obraz podniku na veřejnosti, avšak nelze propagovat určité léčivé přípravky nebo léčebné postupy, které jsou v členském státě, do jehož pravomoci spadá poskytovatel mediálních služeb, dostupné pouze na lékařský předpis.

▼ M1

4. Zpravodajské a publicistické pořady nesmějí být sponzorovány. Členské státy mohou zakázat sponzorství pořadů pro děti. Členské státy mohou zakázat, aby se sponzorské logo objevovalo během pořadů pro děti, dokumentárních pořadů a náboženských pořadů.

Článek 11

1. Tento článek se použije pouze na pořady vyrobené po 19. prosinci 2009.
2. Umístění produktu je dovoleno ve všech audiovizuálních mediálních službách s výjimkou zpravodajských a publicistických pořadů, spotřebitelských publicistických pořadů, náboženských pořadů a pořadů pro děti.
3. Pořady, které obsahují umístění produktu, musí splňovat tyto požadavky:
- a) jejich obsah a uspořádání v programové skladbě v případě televizního vysílání nebo v katalogu v případě audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání nejsou v žádném případě ovlivněny tak, aby tím byla dotčena odpovědnost a redakční nezávislost poskytovatele mediálních služeb;
  - b) nenabádají přímo k nákupu nebo pronájmu zboží nebo služeb, zejména zvláštním zmiňováním tohoto zboží nebo služeb za účelem jejich propagace;
  - c) nepatříčně nezdůrazňují dotyčný produkt;
  - d) diváci jsou jasně informováni o existenci umístění produktu za pomoci vhodného označení na začátku a na konci pořadu a při pokračování pořadu po reklamní přestávce, aby nemohli být žádným způsobem uvedeni v omyl.

▼ M1

Členské státy mohou upustit od požadavků uvedených v písmenu d), s výjimkou pořadů vyrobených nebo zadaných samotným poskytovatelem mediálních služeb nebo společností přidruženou k tomuto poskytovateli mediálních služeb.

4. Pořady nesmějí v žádném případě obsahovat umístění produktu, pokud jde o:

- a) cigarety a další tabákové výrobky, jakož i elektronické cigarety a náhradní náplně, nebo umístění produktů podniků, jejichž hlavním předmětem činnosti je výroba nebo prodej uvedených výrobků;
- b) určité léčivé přípravky nebo léčebné postupy, které jsou v členském státě, do jehož pravomoci spadá poskytovatel mediálních služeb, dostupné pouze na lékařský předpis.

▼ B

KAPITOLA IV

▼ M1*Článek 13*

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb poskytující audiovizuální mediální služby na vyžádání spadající do jejich pravomoci zajistili ve svých katalozích alespoň 30 % podíl evropských děl a zabezpečili jejich zdůraznění.

2. Vyžadují-li členské státy, aby poskytovatelé mediálních služeb v rámci své pravomoci finančně přispívali na výrobu evropských děl, mimo jiné prostřednictvím přímých investic do obsahu a příspěvků do vnitrostátních fondů, mohou takové finanční příspěvky, které musí být přiměřené a nediskriminační, rovněž požadovat po poskytovatelích mediálních služeb, kteří se zaměřují na diváky na jejich územích, ale jsou usazeni v jiných členských státech.

3. V případě uvedeném v odstavci 2 musí být finanční příspěvek založen pouze na příjmech získaných v členském státě, na něž jsou služby zaměřeny. Pokud členský stát, v němž je usazen poskytovatel mediálních služeb, ukládá takovou povinnost finančního příspěvku, zohlední veškeré finanční příspěvky, jež ukládají členské státy, na něž jsou služby zaměřeny. Jakýkoli finanční příspěvek musí být v souladu s právem Unie, zejména s pravidly pro poskytování státní podpory.

4. Do 19. prosince 2021 a poté každé dva roky podávají členské státy Komisi zprávu o provádění odstavců 1 a 2.

5. Komise na základě informací poskytnutých členskými státy a na základě nezávislé studie podává Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování odstavců 1 a 2, přičemž zohlední vývoj na trhu a technický rozvoj a cíl kulturní rozmanitosti.

▼ **M1**

6. Povinnost uložená podle odstavce 1 a požadavek pro poskytovatele mediálních služeb, kteří se zaměřují na publikum v jiných členských státech, stanovený v odstavci 2 se nepoužijí na poskytovatele mediálních služeb s nízkým obratem nebo s nízkou sledovaností. Členské státy mohou od těchto povinností nebo požadavků rovněž upustit, pokud by vzhledem k povaze nebo tematickému zaměření audiovizuálních mediálních služeb byly neproveditelné nebo neodůvodněné.

7. Komise vydá po konzultaci s kontaktním výborem pokyny týkající se výpočtu podílu evropských děl uvedeného v odstavci 1 a definice nízké sledovanosti a nízkého obratu podle odstavce 6.

▼ **B**

KAPITOLA V

USTANOVENÍ O VÝHRADNÍCH PRÁVECH A KRÁTKÝCH ZPRAVODAJSKÝCH PŘÍSPĚVCÍCH V TELEVIZNÍM VYSÍLÁNÍ

Článek 14

1. Každý členský stát může v souladu s právem Unie přijmout opatření, která zajistí, aby subjekty televizního vysílání, které spadají do jeho pravomoci, nevysílaly na základě výhradních práv události, jimž členský stát přikládá zásadní společenský význam, způsobem, který zbavuje významnou část veřejnosti tohoto členského státu možnosti sledovat tyto události v přímém přenosu nebo ze záznamu ve volně dostupném televizním vysílání. V této souvislosti dotyčný členský stát vypracuje seznam určených vnitrostátních nebo jiných událostí, jimž přikládá zásadní společenský význam. Tento seznam vypracuje jasným a transparentním způsobem v přiměřené lhůtě. Přitom dotyčný členský stát rovněž určí, zda by tyto události měly být celé nebo zčásti přenášeny v přímém přenosu nebo, je-li to nezbytné nebo vhodné z objektivních důvodů veřejného zájmu, zda mají být celé nebo zčásti přenášeny ze záznamu.

2. Členské státy neprodleně oznámí Komisi všechna opatření, která podle odstavce 1 přijaly nebo zamýšlejí přijmout. Ve lhůtě tří měsíců po obdržení oznámení Komise ověří, zda jsou opatření slučitelná s právem Unie, a sdělí je ostatním členským státům. Vyžádá si stanovisko výboru zřízeného podle článku 29. Přijatá opatření neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* a nejméně jednou ročně zveřejní souhrnný seznam opatření přijatých členskými státy.

3. Členské státy zajistí vhodnými prostředky v rámci svých vnitrostátních právních předpisů, aby subjekty televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, ► **C1** vykonávaly výhradní práva, která nabudou po dni 30. července 1997, tak aby významná část veřejnosti ◀ v jiném členském státě nebyla zbavena možnosti sledovat události, které tento jiný členský stát určil v souladu s odstavci 1 a 2, celé nebo zčásti v přímém přenosu nebo, je-li to nezbytné nebo vhodné z objektivních důvodů veřejného zájmu, celé nebo zčásti ze záznamu ve volně dostupném televizním vysílání, jak tento jiný členský stát určil podle odstavce 1.

Článek 15

1. Členské státy zajistí, aby měly všechny subjekty televizního vysílání usazené v Unii pro účely krátkých zpravodajských příspěvků přístup k událostem vysoce zajímavým pro veřejnost, které vysílá subjekt televizního vysílání spadající do jejich pravomoci na základě výhradních práv, a to za spravedlivých, přiměřených a nediskriminujících podmínek.
2. Pokud výhradní práva k události vysoce zajímavé pro veřejnost získá jiný subjekt televizního vysílání usazený v témže členském státě jako subjekt televizního vysílání usilující o přístup, musí být přístup vyžadován od tohoto subjektu televizního vysílání.
3. Členské státy zajistí, aby byl tento přístup zaručen tím, že umožní subjektům televizního vysílání volný výběr krátkých výňatků ze signálu vysílajícího subjektu, přičemž alespoň označí jejich zdroj, pokud to není z praktických důvodů nemožné.
4. Místo postupu podle odstavce 3 mohou členské státy zavést rovnocenný systém, který zajistí přístup za spravedlivých, přiměřených a nediskriminujících podmínek jiným způsobem.
5. Krátké výňatky se použijí pouze pro obecné zpravodajské pořady, přičemž v rámci audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání mohou být použity, pouze pokud je stejný pořad nabízen ze záznamu stejným poskytovatelem mediálních služeb.
6. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 5, zajistí členské státy v souladu se svým právem a právními postupy, aby byly vymezeny způsoby a podmínky pořizování těchto krátkých výňatků, zejména veškerá úprava náhrad, maximální délka krátkých výňatků a časová omezení jejich vysílání. Je-li stanovena náhrada, nesmí být vyšší než dodatečné náklady vzniklé přímo při poskytování přístupu.

KAPITOLA VI

PODPORA DISTRIBUCE A VÝROBY TELEVIZNÍCH POŘADŮ

Článek 16

1. Členské státy zajistí vždy, kdy je to možné, vhodnými prostředky, aby subjekty televizního vysílání vyhradily pro evropská díla většinový podíl svého vysílacího času s výjimkou času určeného pro zprávy, sportovní události, soutěže, reklamu teletextové služby a teleshopping. Tohoto podílu by mělo být dosaženo postupně na základě vhodných kritérií s ohledem na povinnosti subjektů televizního vysílání vůči televizním divákům v oblasti poskytování informací, vzdělávání, kultury a zábavy.
2. Není-li možné dosáhnout podílu uvedeného v odstavci 1, nesmí být tento nižší než podíl zjištěný v roce 1988 v dotčeném členském státě jako průměrný.

Pro Řecko a Portugalsko se však rok 1988 nahrazuje rokem 1990.

▼B

3. Členské státy podávají každé dva roky ode dne 3. října 1991 Komisi zprávu o uplatňování tohoto článku a článku 17.

Tato zpráva obsahuje zejména statistický výkaz o dosahování podílu uvedeného v tomto článku a v článku 17 pro každý z televizních pořadů, které spadají do pravomoci dotyčného členského státu, důvody, pro které nebylo možné v jednotlivých případech dosáhnout tohoto podílu, a přijatá nebo připravovaná opatření k jeho dosažení.

Komise informuje ostatní členské státy a Evropský parlament o těchto zprávách a případně připojí své stanovisko. Komise dbá na uplatňování tohoto článku a článku 17 v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie. Ve svém stanovisku Komise vezme v úvahu zejména vývoj dosažený v porovnání s předchozími lety, podíl programového zastoupení premiérových děl, zvláštní situaci nových subjektů televizního vysílání a zvláštní situaci zemí s malým objemem audiovizuální výroby nebo s úzkou jazykovou oblastí.

Článek 17

Členské státy zajistí vždy, kdy je to možné a vhodnými prostředky, aby subjekty televizního vysílání vyhradily nejméně 10 % svého vysílacího času, s výjimkou času určeného pro zprávy, sportovní události, soutěže, reklamu teletextové služby a teleshopping, nebo alternativně podle výběru členského státu nejméně 10 % svého programového rozpočtu pro evropská díla vytvořená výrobci nezávislými na subjektech televizního vysílání. Tohoto podílu by mělo být dosaženo postupně na základě vhodných kritérií s ohledem na povinnosti subjektů televizního vysílání vůči televizním divákům v oblasti poskytování informací, vzdělávání, kultury a zábavy. Musí být dosažen vyčleněním přiměřeného podílu pro nejnovější díla, tedy pro díla vysílaná v době do pěti let od jejich výroby.

Článek 18

Tato kapitola se nevztahuje na televizní vysílání, které je určeno pro místní diváky a které není součástí vnitrostátní sítě.

KAPITOLA VII

TELEVIZNÍ REKLAMA A TEleshopping

Článek 19

1. Televizní reklama a teleshopping musí být snadno rozeznatelné a odlišitelné od redakčního obsahu. Aniž je dotčeno použití nových reklamních technik, musí být televizní reklama a teleshopping zřetelně odlišeny od ostatních částí pořadu obrazovými nebo zvukovými nebo prostorovými prostředky.

▼ M1

2. Izolované televizní reklamní šoty a izolované šoty teleshoppingu jsou přípustné ve sportovních událostech. Izolované televizní reklamní šoty a izolované šoty teleshoppingu, kromě šotů v přenosech sportovních událostí, se vysílají pouze výjimečně.

▼ B*Článek 20*

1. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy se televizní reklama nebo teleshopping zařazuje v průběhu pořadů, nebyla narušena celistvost pořadů, s přihlédnutím k přirozeným přestávkám v dotyčném pořadu, době jeho trvání a jeho povaze, ani práva nositelů práv.

▼ M1

2. Vysílání filmů vytvořených pro televizi (s výjimkou seriálů, cyklů a dokumentů), kinematografických děl a zpravodajských pořadů může být přerušeno televizní reklamou, teleshoppingem nebo obojím jednou během každého plánovaného časového úseku o délce nejméně 30 minut. Vysílání pořadů pro děti může být přerušeno televizní reklamou jednou během každého plánovaného časového úseku o délce nejméně 30 minut, pokud plánovaná délka pořadu přesahuje 30 minut. Vysílání teleshoppingu během pořadů pro děti je zakázáno. Televizní reklama a teleshopping nesmějí být zařazovány během bohoslužeb.

▼ B*Článek 21*

Teleshopping týkající se léčivých přípravků, které vyžadují registraci ve smyslu směrnice 2001/83/ES, jakož i teleshopping týkající se léčebných postupů je zakázán.

Článek 22

Televizní reklama a teleshopping na alkoholické nápoje musí splňovat tato kritéria:

- a) nesmí být vysloveně zaměřena na nezletilé osoby, a zvláště nesmí zobrazovat nezletilé osoby požívající tyto nápoje;
- b) nesmí spojovat požívání alkoholu se zvýšenou fyzickou výkonností nebo s řízením motorových vozidel;
- c) nesmí vytvářet dojem, že požívání alkoholu přispívá ke společenskému nebo sexuálnímu úspěchu;
- d) nesmí tvrdit, že alkohol má léčebné vlastnosti nebo povzbuzující či uklidňující účinek nebo že je prostředkem řešení osobních problémů;

▼ B

- e) nesmí nabádat k nestřídmému požívání alkoholických nápojů nebo záporně hodnotit abstinenci nebo zdrženlivost;
- f) nesmí jako kladnou vlastnost nápojů zdůrazňovat jejich vysoký obsah alkoholu.

▼ M1*Článek 23*

1. Podíl televizních reklamních šotů a šotů teleshoppingu nesmí v době mezi 06:00 a 18:00 překročit 20 % této doby. Podíl televizních reklamních šotů a šotů teleshoppingu nesmí v době mezi 18:00 a 24:00 překročit 20 % této doby.

2. Odstavec 1 se nepoužije na:

- a) oznámení subjektu televizního vysílání týkající se jeho vlastních pořadů a doprovodných produktů, které jsou od těchto pořadů přímo odvozeny, nebo pořadů a audiovizuálních mediálních služeb jiných subjektů, které patří do téže vysílací skupiny;
- b) oznámení o sponzorování;
- c) oznámení o umístění produktu;
- d) neutrální předěly mezi redakčním obsahem a televizní reklamou nebo šoty teleshoppingu a mezi jednotlivými šoty.

▼ B*Článek 24*

Souvislé teleshoppingové pořady musí být zřetelně označeny obrazovými a zvukovými prostředky a musí trvat bez přerušení nejméně 15 minut.

Článek 25

Ustanovení této směrnice se obdobně použijí na televizní kanály určené výhradně pro reklamu a teleshopping a na televizní programy určené výhradně pro vlastní propagaci.

Kapitola VI, článek 20 a článek 23 se však na tyto programy nepoužijí.

Článek 26

Aniž je dotčen článek 4, mohou členské státy s náležitým ohledem na právo Unie stanovit pro televizní vysílání určené výhradně pro jejich vnitrostátní území, které nemůže přijímat veřejnost přímo nebo nepřímo v jednom nebo více jiných členských státech, jiné podmínky než podmínky uvedené v čl. 20 odst. 2 a v článku 23.

▼ M1**▼ B**

KAPITOLA IX

PRÁVO NA ODPOVĚĎ V TELEVIZNÍM VYSÍLÁNÍ*Článek 28*

1. Aniž jsou dotčeny ostatní předpisy občanského, správního nebo trestního práva přijaté členskými státy, musí mít jakákoli fyzická nebo právnická osoba bez ohledu na státní příslušnost, jejíž legitimní práva, zejména čest a dobrá pověst, byla poškozena uvedením nepravdivých skutečností v televizním pořadu, právo na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek nápravy. Členské státy dbají, aby účinný výkon práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek nápravy nebyl narušen uložením neodůvodněných podmínek. Odpověď musí být vysílána v přiměřené lhůtě po odůvodnění žádosti, a to ve vhodném čase a vhodným způsobem v závislosti na vysílání, na něž se žádost vztahuje.

2. Právo na uveřejnění odpovědi nebo obdobný prostředek nápravy se použije vůči všem subjektům televizního vysílání, které spadají do pravomoci členského státu.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro zavedení tohoto práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek nápravy a určí postup jeho výkonu. Zajistí zejména, aby lhůta stanovená pro uplatnění práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek nápravy byla dostatečná a aby dané postupy umožňovaly uplatnění tohoto práva nebo obdobného prostředku nápravy vhodným způsobem fyzickými nebo právnickými osobami, které mají bydliště nebo jsou usazeny v jiných členských státech.

4. Žádost o uplatnění práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek nápravy může být zamítnuta, jestliže není s ohledem na podmínky uvedené v odstavci 1 odůvodněná, jestliže představuje trestné jednání, jestliže by její rozšíření vyvolalo občanskoprávní odpovědnosti subjektů televizního vysílání nebo jestliže odporuje dobrým mravům.

5. Stanoví se postupy umožňující soudní přezkum v případě sporu o výkon práva na uveřejnění odpovědi nebo na obdobný prostředek nápravy.

▼ M1

KAPITOLA IXA

USTANOVENÍ, KTERÁ SE VZTAHUJÍ NA SLUŽBY PLATFÖREM PRO SDÍLENÍ VIDEONÁHRÁVEK*Článek 28a*

1. Pro účely této směrnice spadá poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek usazený na území určitého členského státu ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2000/31/ES do pravomoci tohoto členského státu.

▼ M1

2. Poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek, který není usazen na území členského státu podle odstavce 1, se považuje pro účely této směrnice za usazeného na území určitého členského státu, pokud je na území tohoto členského státu usazen:

- a) jeho mateřský podnik nebo dceřiný podnik nebo
- b) jiný podnik skupiny, jíž je daný poskytovatel součástí.

Pro účely tohoto článku se rozumí:

- a) „mateřským podnikem“ podnik, který kontroluje jeden či více dceřiných podniků;
- b) „dceřiným podnikem“ podnik kontrolovaný mateřským podnikem, včetně jakéhokoli dceřiného podniku mateřského podniku, jenž stojí v čele těchto podniků;
- c) „skupinou“ mateřský podnik, všechny jeho dceřiné podniky a všechny další podniky, jež na ně mají organizační, hospodářské a právní vazby.

3. Pro účely uplatňování odstavce 2, pokud jsou mateřský podnik, dceřiný podnik nebo ostatní podniky skupiny usazeny v různých členských státech, je poskytovatel platformy pro sdílení videozáznamů považován za usazeného v tom členském státě, kde je usazen jeho mateřský podnik, anebo pokud mateřský podnik není usazen v žádném členském státě, za usazeného v členském státě, kde je usazen jeho dceřiný podnik, anebo pokud dceřiný podnik není usazen v žádném členském státě, za usazeného v tom členském státě, kde je usazen jiný podnik skupiny.

4. Pro účely uplatňování odstavce 3, pokud existuje několik dceřiných podniků a každý z nich je usazen v jiném členském státě, je poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek považován za usazeného v tom členském státě, v němž některý z dceřiných podniků poprvé zahájil svou činnost, za předpokladu, že má nadále stabilní a skutečnou vazbu s hospodářstvím tohoto členského státu.

Pokud existuje několik dalších podniků, které jsou součástí skupiny, a každý z nich je usazen v jiném členském státě, je poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek považován za usazeného v tom členském státě, v němž některý z těchto podniků poprvé zahájil svou činnost, za předpokladu, že má nadále stabilní a skutečnou vazbu na hospodářství tohoto členského státu.

5. Pro účely této směrnice se článek 3 a články 12 až 15 směrnice 2000/31/ES použijí na poskytovatele platforem pro sdílení videonahrávek považované za usazené v některém členském státě podle odstavce 2 tohoto článku.

6. Členské státy zavedou a pravidelně aktualizují seznam poskytovatelů platformy pro sdílení videonahrávek usazených nebo považovaných za usazené na jejich území a uvedou, na kterých z kritérií uvedených v odstavcích 1 až 4 je jejich pravomoc založena. Členské státy tento seznam a veškeré jeho aktualizace předloží Komisi.

▼ M1

Komise zajistí, aby tyto seznamy byly zpřístupněny v centralizované databázi. V případě nesrovnalostí v jednotlivých seznamech kontaktuje Komise dotčené členské státy s cílem nalézt řešení. Komise zajistí, aby k této databázi měly přístup vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty. Komise informace obsažené v databázi zveřejní.

7. Pokud se při použití tohoto článku dotčené členské státy neshodnou na tom, který z nich má pravomoc, předloží věc bez zbytečného odkladu Komisi. Komise může požádat skupinu ERGA, aby k této věci vydala stanovisko podle čl. 30b odst. 3 písm. d). Skupina ERGA toto stanovisko vydá ve lhůtě patnácti pracovních dnů ode dne obdržení žádosti Komise. Komise průběžně a náležitě informuje kontaktní výbor.

Článek 28b

1. Aniž jsou dotčeny články 12 až 15 směrnice 2000/31/ES, členské státy zajistí, aby poskytovatelé platforem pro sdílení videonahrávek spadající do jejich pravomoci přijali vhodná opatření s cílem chránit:

- a) nezletilé osoby před pořady, videonahrávkami vytvořenými uživateli a audiovizuálními obchodními sděleními, které mohou narušit jejich tělesný, duševní či mravní vývoj v souladu s čl. 6a odst. 1;
- b) širokou veřejnost před pořady, videonahrávkami vytvořenými uživateli a audiovizuálními obchodními sděleními obsahujícími podněcování k násilí či nenávisti namířené proti skupině osob nebo členovi skupiny na základě kteréhokoli z důvodů uvedených v článku 21 Listiny;
- c) veřejnost před pořady, videonahrávkami vytvořenými uživateli a audiovizuálními obchodními sděleními obsahujícími takový obsah, jehož šíření je trestným činem podle práva Unie, zejména veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu podle článku 5 směrnice (EU) 2017/541, trestné činy týkající se dětské pornografie podle čl. 5 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ⁽¹⁾ a trestné činy související s rasismem a xenofobií podle článku 1 rámcového rozhodnutí 2008/913/SVV.

2. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platforem pro sdílení videonahrávek spadající do jejich pravomoci splnili požadavky stanovené v čl. 9 odst. 1, pokud jde o audiovizuální obchodní sdělení, se kterými tito poskytovatelé platforem pro sdílení videonahrávek obchodují, které prodávají a které sjednávají.

Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platforem pro sdílení videonahrávek spadající do jejich pravomoci přijali vhodná opatření pro splnění požadavků uvedených v čl. 9 odst. 1 s ohledem na audiovizuální obchodní sdělení, se kterými neobchodují, které neprodávají nebo které nesjednávají uvedení poskytovatelé platforem pro sdílení videonahrávek, při zohlednění omezené kontroly, kterou nad uvedenými audiovizuálními obchodními sděleními dané platformy pro sdílení videonahrávek vykonávají.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV (Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1).

▼ **M1**

Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platform pro sdílení videonahrávek jasně informovali uživatele, pokud pořady a videonahrávky vytvořené uživateli obsahují audiovizuální obchodní sdělení, jsou-li tato sdělení oznámena podle odst. 3 třetího pododstavce písm. c), nebo se o této skutečnosti poskytovatel dozví.

Členské státy podporují využívání koregulace a samoregulace prostřednictvím kodexů chování, jak je stanoveno v čl. 4a odst. 1, zaměřených na účinné snížení vystavení dětí audiovizuálním obchodním sdělením týkajícím se potravin a nápojů obsahujících živiny a látky s výživovým nebo fyziologickým účinkem, zejména tuk, nasycené tuky, transmastné kyseliny, sůl nebo sodík a cukry, jejichž nadměrný příjem v celkové stravě se nedoporučuje. Cílem uvedených kodexů musí být zajistit, aby audiovizuální obchodní sdělení nezdůrazňovala kladné vlastnosti nutričních aspektů takovýchto potravin a nápojů.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 se stanoví vhodná opatření s ohledem na povahu příslušného obsahu, na újmu, kterou může způsobit, na charakteristiku kategorie osob, které mají být chráněny, a rovněž na práva a legitimní zájmy, o něž se jedná, včetně zájmů poskytovatelů platform pro sdílení videonahrávek a uživatelů, kteří daný obsah vytvořili nebo nahráli, stejně jako veřejného zájmu.

Členské státy zajistí, aby uvedená opatření uplatňovali všichni poskytovatelé platform pro sdílení videonahrávek v jejich pravomoci. Tato opatření musí být proveditelná a přiměřená, s přihlédnutím k velikosti služby platformy pro sdílení videonahrávek a povahu služby, která je poskytována. Tato opatření nesmějí vést k žádným předběžným kontrolním opatřením ani k filtrování nahrávaného obsahu, jež není v souladu s článkem 15 směrnice 2000/31/ES. Pro účely ochrany nezletilých osob, stanovené v odst. 1 písm. a) tohoto článku, musí nejškodlivější obsah podléhat nejpřísnějším opatřením ke kontrole přístupu.

Tato opatření musí zahrnovat, je-li to vhodné:

- a) začlenění požadavků uvedených v odstavci 1 do podmínek služeb platformy pro sdílení videonahrávek a jejich uplatňování;
- b) začlenění požadavků stanovených v čl. 9 odst. 1 pro audiovizuální obchodní sdělení, která nejsou uváděna na trh, prodávána nebo zařizována poskytovateli platformy pro sdílení videonahrávek, do podmínek služby platformy pro sdílení videonahrávek a jejich uplatňování;
- c) existenci funkce pro uživatele, kteří nahrají videa vytvořená uživateli, oznámit, zda tyto videonahrávky obsahují audiovizuální obchodní sdělení, pokud o tom vědí nebo od nich lze rozumně očekávat, že o tom vědí;
- d) zřízení a provozování transparentních a uživatelsky vstřícných mechanismů umožňujících uživatelům platform pro sdílení videonahrávek nahlásit nebo označit dotyčnému poskytovateli platformy pro sdílení videonahrávek obsah uvedený v odstavci 1, který je poskytován na jeho platformě;

▼ M1

- e) zřízení a provozování systémů, jejichž prostřednictvím poskytovatelé platform pro sdílení videonahrávek vysvětlují uživatelům těchto platform, jaký účinek má oznamování a označování uvedené v písmenu d);
- f) zřízení a provozování systémů ověřování věku pro uživatele platform pro sdílení videonahrávek u obsahu, který může narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob;
- g) zřízení a provozování snadno použitelných systémů umožňujících uživatelům platform pro sdílení videonahrávek hodnotit obsah uvedený v odstavci 1;
- h) zajištění systémů rodičovské kontroly, jež jsou pod kontrolou koncových uživatelů, v souvislosti s obsahem, který může narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob;
- i) zřízení a provozování transparentních, snadno použitelných a účinných postupů vyřizování a řešení stížností uživatelů podaných poskytovateli platform pro sdílení videonahrávek v souvislosti s prováděním opatření uvedených v písmenech d) až h);
- j) zajištění účinných opatření a nástrojů v oblasti mediální gramotnosti a zvyšování povědomí uživatelů o těchto opatřeních a nástrojích.

Osobní údaje nezletilých osob shromážděné či jinak získané poskytovateli platform pro sdílení videonahrávek podle třetího pododstavce písm. f) a h) nesmějí být zpracovávány pro obchodní účely, jako je přímý marketing, profilování a reklamy zaměřené na základě chování.

4. Pro účely provádění opatření uvedených v odstavcích 1 a 3 tohoto článku členské státy podporují využívání koregulace, jak je stanoveno v čl. 4a odst. 1.

5. Členské státy zavedou mechanismy potřebné k posouzení vhodnosti opatření uvedených v odstavci 3, která přijali poskytovatelé platform pro sdílení videonahrávek. Členské státy svěří posouzení těchto opatření vnitrostátním regulačním orgánům nebo subjektům.

6. Členské státy mohou poskytovatelům platform pro sdílení videonahrávek uložit opatření, která jsou podrobnější nebo přísnější než opatření uvedená v odstavci 3 tohoto článku. Při přijímání těchto opatření členské státy splní požadavky stanovené v platných právních předpisech Unie, například v člancích 12 až 15 směrnice 2000/31/ES nebo v článku 25 směrnice 2011/93/EU.

7. Členské státy zajistí, aby byly k dispozici mimosoudní mechanismy řešení sporů mezi uživateli a poskytovateli platform pro sdílení videonahrávek ohledně uplatňování odstavců 1 a 3. Tyto mechanismy umožní, aby spory byly řešeny nestranně, a nezbavují uživatele právní ochrany zajišťované vnitrostátním právem.

▼ M1

8. Členské státy zajistí, aby uživatelé mohli uplatnit svá práva u soudu vůči poskytovatelům platforem pro sdílení videonahrávek podle odstavců 1 a 3.

9. Komise vybízí poskytovatele platforem pro sdílení videonahrávek k výměně osvědčených postupů týkajících se kodexů chování založených na koregulaci uvedených v odstavci 4.

10. Členské státy a Komise mohou podporovat samoregulaci prostřednictvím kodexů chování Unie uvedených v čl. 4a odst. 2.

▼ B

KAPITOLA X
KONTAKTNÍ VÝBOR

Článek 29

1. Při Komisi se zřizuje kontaktní výbor. Skládá se ze zástupců příslušných orgánů členských států. Předsedá mu zástupce Komise a schází se z podnětu předsedy nebo na žádost delegace členského státu.

2. Kontaktní výbor má tyto úkoly:

- a) usnadňovat účinné provádění této směrnice prostřednictvím pravidelných konzultací o veškerých praktických otázkách vyplývajících z jejího uplatňování, zejména článku 2, a o dalších tématech, o kterých je užitečné diskutovat;
- b) zaujímat z vlastního podnětu nebo na žádost Komise stanoviska k uplatňování této směrnice členskými státy;
- c) být místem pro výměnu názorů o tématech, jež jsou obsažena ve zprávách, které členské státy podávají podle čl. 16 odst. 3 a o jejich metodologii;
- d) diskutovat o výsledcích pravidelných konzultací, které se konají mezi Komisí a zástupci sdružení subjektů televizního vysílání, výrobců, spotřebitelů, poskytovatelů služeb, odborů a uměleckých sdružení;
- e) napomáhat výměně informací mezi členskými státy a Komisí o situaci a vývoji právní úpravy v oblasti audiovizuálních mediálních služeb, s ohledem na audiovizuální politiku Unie, a o příslušném vývoji v technické oblasti;
- f) prozkoumávat vývoj v odvětví, u kterého se výměna názorů může jevit jako přínosná.

▼B

KAPITOLA XI

▼M1

REGULAČNÍ ORGÁNY A SUBJEKTY ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 30

1. Každý členský stát určí jeden nebo více vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů. Členské státy zajistí, aby tyto orgány nebo subjekty byly právně oddělené od vlády a aby byly funkčně nezávislé na příslušné vládě a jakémkoli jiném veřejném či soukromém subjektu. Tím není dotčena možnost, aby členské státy zřizovaly regulační orgány vykonávající dohled nad různými odvětvími.

2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány a subjekty vykonávaly své pravomoci nestranně a transparentně a v souladu s cíli této směrnice, zejména s pluralitou médií, kulturní a jazykovou rozmanitostí, ochranou spotřebitele, přístupností, nediskriminací, řádným fungováním vnitřního trhu a podporou korektní hospodářské soutěže.

Vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty nevyžadují ani nepřijímají pokyny od jakéhokoli jiného subjektu ve vztahu k výkonu úkolů, které jim byly přiděleny podle vnitrostátních právních předpisů, jimiž se provádí právo Unie. To nebrání dohledu v souladu s vnitrostátním ústavním právem.

3. Členské státy zajistí, aby kompetence a pravomoci vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů, jakož i způsoby, jimiž je lze volat k odpovědnosti, byly jasně právně vymezeny.

4. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty měly odpovídající finanční a lidské zdroje a pravomoci k prosazování předpisů, které jim umožní účinně plnit jejich funkce a přispět k práci skupiny ERGA. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty měly své vlastní roční rozpočty, které se zveřejňují.

5. Členské státy ve svém vnitrostátním právu stanoví podmínky a postupy pro jmenování a odvolávání vedoucích vnitrostátních regulačních orgánů či subjektů nebo členů kolektivního orgánu plnícího jeho funkce, včetně doby trvání jejich mandátů. Tyto postupy musí být transparentní a nediskriminační a musí zaručovat požadovanou úroveň nezávislosti. Vedoucí vnitrostátního regulačního orgánu nebo subjektu nebo členy kolektivního orgánu plnícího jeho funkce v rámci vnitrostátního regulačního orgánu nebo subjektu lze odvolat v případě, že již nesplňují podmínky požadované pro výkon jejich povinností, které jsou předem stanoveny na vnitrostátní úrovni. Rozhodnutí o odvolání musí být řádně odůvodněno, předem oznámeno a zveřejněno.

6. Členské státy zajistí, aby na vnitrostátní úrovni existovaly účinné odvolací mechanismy. Odvolací orgán, jímž může být soud, musí být nezávislý na stranách odvolacího řízení.

▼ **M1**

Do rozhodnutí o odvolání zůstává v platnosti rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu nebo subjektu, pokud nejsou v souladu s vnitrostátním právem nařízena prozatímní opatření.

Článek 30a

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty přijaly vhodná opatření k tomu, aby sobě navzájem i Komisi poskytovaly informace nezbytné k uplatňování této směrnice, zejména článků 2, 3 a 4.

2. V souvislosti s výměnou informací podle odstavce 1 v případě, že vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty obdrží od poskytovatele mediálních služeb spadajícího do jejich pravomoci informace, že bude poskytovat služby zcela nebo převážně zaměřené na diváky v jiném členském státě, informuje vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt členského státu, do jehož pravomoci spadá, vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt členského státu, na něž jsou služby zaměřeny.

3. Pokud regulační orgán nebo subjekt členského státu, na jehož území zaměřuje svou službu poskytovatel mediálních služeb spadající do pravomoci jiného členského státu, pošle žádost týkající se činností uvedeného poskytovatele regulačnímu orgánu nebo subjektu členského státu, do jehož pravomoci tento poskytovatel spadá, učiní regulační orgán nebo subjekt druhého státu vše, co je v jeho silách, aby žádost do dvou měsíců vyřídil, aniž jsou dotčeny přísnější lhůty platné podle této směrnice. Regulační orgán nebo subjekt členského státu, na něž jsou služby zaměřeny, poskytne na žádost regulačnímu orgánu nebo subjektu členského státu, který má pravomoc, veškeré informace, jež mohou při řešení žádosti napomoci.

Článek 30b

1. Zřizuje se skupina evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA).

2. Skupina ERGA skládá ze zástupců vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů v oblasti audiovizuálních mediálních služeb, které jsou primárně příslušné pro dohled nad audiovizuálními mediálními službami, případně pokud vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt neexistuje, z jiných zástupců, které zvolí podle svých postupů. Zasedání skupiny ERGA se účastní zástupce Komise.

3. Úkoly skupiny ERGA jsou následující:

a) poskytovat technické poradenství Komisi:

— v jejím úkolu, jímž je zajistit soudržné provádění této směrnice ve všech členských státech,

— v záležitostech spojených s audiovizuálními mediálními službami spadajícími do její pravomoci;

b) provádět výměnu zkušeností a osvědčených postupů, pokud jde o uplatňování regulačního rámce pro audiovizuální mediální služby, včetně zkušeností a osvědčených postupů týkajících se přístupnosti a mediální gramotnosti;

▼ M1

- c) spolupracovat a poskytovat svým členům informace nezbytné pro uplatňování této směrnice, zejména pokud jde o její články 3, 4 a 7;
  - d) na žádost Komise vydávat stanoviska o technických a věcných aspektech otázek podle čl. 2 odst. 5c, čl. 3 odst. 2 a 3, čl. 4 odst. 4 písm. c) a čl. 28a odst. 7.
4. Skupina ERGA přijme svůj jednací řád.

▼ B

KAPITOLA XII
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 31

V oblastech, které nejsou upraveny touto směrnicí, se tato směrnice nedotýká práv a povinností členských států vyplývajících ze stávajících úmluv v odvětví telekomunikací a televizního vysílání.

Článek 32

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

▼ M1

Článek 33

Komise monitoruje, jak členské státy tuto směrnicí uplatňují.

Nejpozději 19. prosince 2022 a poté každé tři roky předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování této směrnice.

Nejpozději 19. prosince 2026 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě následné hodnocení dopadu a přínosu této směrnice, které bude případně doplněno návrhy na její přezkum.

Komise průběžně a náležitě informuje kontaktní výbor a skupinu ERGA o jejich úkolech a činnostech.

Komise zajistí, aby informace obdržené ze členských států o jakémkoli opatření, které přijaly v oblastech koordinovaných touto směrnicí, byly postoupeny kontaktnímu výboru a skupině ERGA.

Článek 33a

1. Členské státy podporují rozvoj mediální gramotnosti a přijmou opatření za tímto účelem.

▼ M1

2. Členské státy podají Komisi do 19. prosince 2022 a poté každé tři roky zprávu o provádění odstavce 1.
3. Komise vydá po konzultaci kontaktního výboru pokyny o rozsahu těchto zpráv.

▼ B*Článek 34*

Směrnice 89/552/EHS ve znění směrnic uvedených v příloze I části A se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu stanovených v příloze I části B.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 35

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 36

Tato směrnice je určena členskými státy.

PŘÍLOHA I

ČÁST A

Zrušená směrnice a její následné změny

(uvedené v článku 34)

Směrnice Rady 89/552/EHS
(Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 23)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/36/ES
(Úř. věst. L 202, 30.7.1997, s. 60)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/65/ES   Pouze článek 1
(Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 27)

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu

(uvedené v článku 34)

Směrnice	Lhůta pro provedení
89/552/EHS	3. října 1991
97/36/ES	31. prosince 1998
2007/65/ES	19. prosince 2009

PŘÍLOHA II
SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 89/552/EHS	Tato směrnice
Čl. 1 návětí	Čl. 1 odst. 1 návětí
Čl. 1 písm. a) návětí	Čl. 1 odst. 1 písm. a) návětí
Čl. 1 písm. a) první odrážka	Čl. 1 odst. 1 písm. a) bod i)
Čl. 1 písm. a) druhá odrážka	Čl. 1 odst. 1 písm. a) bod ii)
Čl. 1 písm. b) až m)	Čl. 1 odst. 1 písm. b) až m)
Čl. 1 písm. n) bod i) návětí	Čl. 1 odst. 1 písm. n) návětí
Čl. 1 písm. n) bod i) první odrážka	Čl. 1 odst. 1 písm. n) bod i)
Čl. 1 písm. n) bod i) druhá odrážka	Čl. 1 odst. 1 písm. n) bod ii)
Čl. 1 písm. n) bod i) třetí odrážka	Čl. 1 odst. 1 písm. n) bod iii)
Čl. 1 písm. n) bod i) čtvrtá odrážka	Čl. 1 odst. 2
Čl. 1 písm. n) bod ii) návětí	Čl. 1 odst. 3 návětí
Čl. 1 písm. n) bod ii) první odrážka	Čl. 1 odst. 3 bod i)
Čl. 1 písm. n) bod ii) druhá odrážka	Čl. 1 odst. 3 bod ii)
Čl. 1 písm. n) bod ii), třetí odrážka	Čl. 1 odst. 3 bod iii)
Čl. 1 písm. n) bod iii)	Čl. 1 odst. 4
Článek 2	Článek 2
Čl. 2a odst. 1, 2 a 3	Čl. 3 odst. 1, 2 a 3
Čl. 2a odst. 4 návětí	Čl. 3 odst. 4 návětí
Čl. 2a odst. 4 písm. a)	Čl. 3, odst. 4 písm. a)
Čl. 2a odst. 4 písm. b) návětí	Čl. 3 odst. 4 písm. b) návětí
Čl. 2a odst. 4 písm. b) první odrážka	Čl. 3 odst. 4 písm. b) bod i)
Čl. 2a odst. 4 písm. b) druhá odrážka	Čl. 3 odst. 4 písm. b) bod ii)
Čl. 2a, odst. 5 a 6	Čl. 3 odst. 5 a 6
Článek 3	Článek 4
Článek 3a	Článek 5
Článek 3b	Článek 6
Článek 3c	Článek 7
Článek 3d	Článek 8
Článek 3e	Článek 9
Článek 3f	Článek 10
Čl. 3g odst. 1	Čl. 11 odst. 2
Čl. 3g odst. 2 první pododstavec návětí	Čl. 11 odst. 3 první pododstavec návětí
Čl. 3g odst. 2 první pododstavec první odrážka	Čl. 11 odst. 3 první pododstavec písm. a)
Čl. 3g odst. 2 první pododstavec druhá odrážka	Čl. 11 odst. 3 první pododstavec písm. b)
Čl. 3g odst. 2 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec	Čl. 11 odst. 3 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec
Čl. 3g odst. 3	Čl. 11 odst. 4
Čl. 3g odst. 4	Čl. 11 odst. 1
Článek 3h	Článek 12
Článek 3i	Článek 13
Článek 3j	Článek 14

▼B

Směrnice 89/552/EHS	Tato směrnice
Článek 3k	Článek 15
Čl. 4 odst. 1, 2 a 3	Čl. 16 odst. 1, 2 a 3
Čl. 4 odst. 4	—
Článek 5	Článek 17
Článek 9	Článek 18
Článek 10	Článek 19
Článek 11	Článek 20
Článek 14	Článek 21
Článek 15	Článek 22
Článek 18	Článek 23
Článek 18a	Článek 24
Článek 19	Článek 25
Článek 20	Článek 26
Článek 22	Článek 27
Článek 23	Článek 28
Článek 23a	Článek 29
Článek 23b	Článek 30
Článek 24	Článek 31
—	Článek 32
Článek 26	Článek 33
—	Článek 34
—	Článek 35
Článek 27	Článek 36
—	Příloha I
—	Příloha II